

2) at der for en overkommelig Bekostning kan faas en brugelig Tilsynsmand,

3) at Markerne henlægges til Steder, der ere let tilgængelige for den nærmere Omegns Befolkning, medens det næppe kan siges at være af afgørende Betydning, at de ligge i umiddelbar Nærhed af en Jærnbanestation, om end dette vel ogsaa kan være ønskeligt,

4) at der paa rimelige Vilkaar kan faas et passende Areal, som er tilfredsstillende ensartet og jævnt og repræsenterer en større Del af Egnens Jorder.

For at bringe denne Foranstaltning i den rette og umiddelbare Forbindelse med den store Landbefolkning bør den være et Landboforeningsforetagende og Forevisningsmarkerne etableres paa Initiativ af Landboforeninger eller i hvert Fald med disse som Mellemed. I Henseende hertil tillader jeg mig at foreslaa følgende Forretningsgang:

1) Begæring om Anlæg af en Forevisningsmark maa udgaa fra en Landboforening og indsendes til den Fællesforening, hvoraf den er Medlem.

2) Landboforeningen tager Bestemmelse om Veligheden og om Valg af Tilsynsmand.

3) Fællesforeningen træffer Afgørelse om, hvor mange af de indkomne Begæringar der kunne komme i Betragtning.

4) Planteavlskonulenten for den paagældende Landsdel udser Areal og leder Arbejdet ved Anlægget, bistaar saa meget som fornødent og overkommeligt ved Forevisningerne og instruerer Tilsynsmanden.

5) Hvert Aars Arbejdsplan skal forelægges Statens Planteavlsubvalg til Godkendelse.

6) Udgifterne fordeles saaledes, at den lokale Landboforening, paa hvis Begæring Marken anlægges, betaler eventuel Godtgørelse for Areal og bekoster dette indhegnet og forberedt efter nærmere Regler. Udgifterne til Vederlag til Tilsynsmanden, til Arbejdet ved Markens Anlæg og Vedligeholdelse, til Udsæd og til det nødvendige Materiel afholdes af Fællesforeningen, medens Udgifterne til den Assistanee, der behøves fra Forsøgsstationen, afholdes af dennes Bevilling, idet Forsøgsstationens Udgifter hertil dog ikke maa overstige 50 Kr. gennemsnitlig for hver Mark.

Hvad Forevisningsmarkerens Størrelse og Inddeling angaar, da bør de omfatte omtrent $\frac{1}{2}$ Td. Land (helst nøjagtig 84×75 Alen = 6,300 Kv.-Alen indhegnet Areal), der inddeles i en 8 Marks Drift. Hver af de 8 Marker gives en Længde af 60 og en Bredde af 6 Alen, hvilket giver Plads for 10 ordinære Parceller à 36 Kv.-Alen eller meget nær $\frac{1}{400}$ Td. Land. Foruden de 8 Marker i en regelmæssig Drift bør der ligge 2 Skifter uden for Driften. De enkelte Skifter adskilles ved 3 Alen brede Gange.

Hvad endelig de til Demonstration passende Emner angaar, da er der i det foregaaende nævnt en Række Eksempler paa saadanne. Blandt disse vil det vistnok være naturligt at lægge Hovedvægten paa selve Planterne, hvilket ogsaa finder Sted ved de allerede bestaaende Forevisningsmarker, saaledes at man altsaa først søger at sprede Kendskab til Arterne og disses forskellige Kultur- resp. Avlsstedsformer. Herunder kommer ogsaa forskellige Blandinger af Udsæd til Udsægs-, Staldfoder- og Mandsædmarkerne. I øvrigt maa de Spørgsmaal, der overhovedet egne sig til Demonstration, vælges dels efter disses Aktualitet og økonomiske Betydning, dels efter som Arbejdet ved Forsøgsstationerne efterhaanden maatte afgive passende Materiale dertil.

Forevisningsmarkerne maa ikke betragtes som Forsøgsmarker, og Bejning af Afgrøderne maa ikke finde Sted. Ny Udsæd leveres hvert Aar fra Forsøgsstationerne.

De to her omhandlede Foranstaltninger: lokale Markforsøg og Forevisningsmarker, maa utvivlsomt betragtes som hørende til de betydningsfuldste offentlige Foranstaltninger til Agerbrugets Fremme, der for Tiden kan være Tale om at iværksætte. Den første tilfuger at give sikker Vejledning gennem Forsøg paa de enkelte Gjendomme i et Spørgsmaal, der ifølge sin Natur ikke lader sig bevare paa en for de enkelte Forhold guldig Maade ved faste Forsøgsstationer. Den anden har til Formaal at sprede Kendskab til de alt indbundne almenlydige Erfaringer, som uden dette Middel først i Løbet af lange Tider ville vandre ud til de enkelte Bedrifter. Begge tage de Sigte paa at højne Netto-udbyttet af Jorden. Og at dette er den naturligste og sikreste Vej til at højne Netto-udbyttet af Landbruget som Helhed, turde vel i Djebblicket være klarere indrømmet end